

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wydział Architektury

ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań, tel. +48 61 665 3301, fax +48 61 665 3300

e-mail: office_darf@put.poznan.pl, www.architektura.put.poznan.pl

KARTA OPISU MODUŁU ZAJĘĆ

Nazwa modułu/przedmiotu		Kod	
HISTORIA ARCHITEKTURY WSPÓŁCZESNEJ		A_K_1.6_01	
Kierunek studiów	Profil kształcenia (ogólnoakademicki, praktyczny)	Rok / Semestr	
ARCHITEKTURA	ogólnoakademicki	III/5	
Specjalność	Przedmiot oferowany w języku:	Kurs (obligatoryjny/obieralny)	
-	polskim/angielskim	obligatoryjny	
Godziny		Liczba punktów	
Wykłady: 30 Ćwiczenia: - Laboratoria: 15 Projekty / seminaria:		3	
Stopień studiów:	Forma studiów (stacjonarna/niestacjonarna)	Obszar(y) kształcenia	Podział ECTS (liczba i %)
I	STACJONARNE	NAUKI TECHNICZNE	3 (100%)
Status przedmiotu w programie studiów (podstawowy, kierunkowy, inny)		(ogólnouczelniany, z innego kierunku)	
kierunkowy		ogólnouczelniany	
Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab inż. arch. Piotr Marciniak, prof. nadzw. e-mail: piotr.marciniak@put.poznan.pl Wydział Architektury ul. Nieszawska 13A, 61-021 Poznań tel: 665-33-21		Wykładowca: dr hab inż. arch. Piotr Marciniak, prof. nadzw. e-mail: piotr.marciniak@put.poznan.pl	
Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności, kompetencji społecznych:			
1	Wiedza:	<ul style="list-style-type: none">podstawowa wiedza z zakresu historii powszechnejpodstawowa wiedza niezbędną do rozumienia społecznych, ekonomicznych, prawnych i pozatechnicznych uwarunkowań procesów historycznych	
2	Umiejętności:	<ul style="list-style-type: none">wykorzystywanie dostępnych źródeł informacji, w tym źródeł elektronicznychstudent wykazuje umiejętność poprawnego wnioskowania na podstawie danych pochodzących z różnych źródeł	
3	Kompetencje społeczne	<ul style="list-style-type: none">zrozumienie konieczności poszerzania swoich kompetencji, gotowość do podjęcia współpracy w ramach zespołu	
Cel przedmiotu:			
<ol style="list-style-type: none">przedstawienie stanu wiedzy na temat najważniejszych kierunków i nurtów we współczesnej architekturze i urbanistycepoznanie najważniejszych tendencji teoretycznych istotnych dla twórczości architektonicznej drugiej połowy XX wieku oraz początku wieku XXIprezentacja i krytyczna analiza wybranych realizacji oraz najważniejszych dzieł architektury europejskiej i światowejomówienie sylwetek wybitnych twórców architektury współczesnejuzyskanie umiejętności kreatywnego spojrzenia na przestrzeń historyczną i twórczą interpretację najważniejszych zjawisk architektonicznych			
Efekty kształcenia			
Wiedza:			

Efekty kierunkowe		student, który zaliczył przedmiot,	Odniesienie do obszarowych efektów kształcenia
W01	AU1_W01	ma uporządkowaną, podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz szczegółową związaną z wybranymi zagadnieniami z zakresu historii architektury współczesnej	P6S_WG
W02	AU1_W14	ma wiedzę w zakresie teorii architektury	P6S_WG
Umiejętności:			
U01	AU1_U01	student potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych właściwie dobranych źródeł, także w języku angielskim; potrafi integrować uzyskane informacje, dokonywać ich interpretacji, a także wyciągać wnioski oraz formułować i uzasadniać opinie	P6S_UW
U02	AU1_U03	potrafi przygotować i przedstawić w języku polskim i języku angielskim prezentację ustną i dobrze udokumentowane opracowanie dotyczące zagadnień z zakresu architektury i urbanistyki	P6S_UW
Kompetencje społeczne:			
K01	AU1_K05	ma świadomość i rozumie ważność pozatechnicznych aspektów i skutków działalności inżynierskiej, w tym jej wpływu na środowisko i związanej z tym odpowiedzialności za podejmowane decyzje	-
K02	AU1_K08	ma świadomość wagi zagadnień podejmowanych przez architekta i związanej z nimi odpowiedzialności za podejmowane działania	-
Metody kształcenia			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wykład kursowy z prezentacją multimedialną, oparty na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy. 2. Laboratorium problemowe wraz z konwersatorium, oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy; prezentacja multimedialna oraz interpretacja omawianej problematyki . 3. eLearning Moodle (system wspomaganie procesu dydaktycznego i nauczania na odległość). 			
Sposoby sprawdzenia efektów kształcenia			
<p>Cykl wykładów z przedmiotu Historia architektury współczesnej kończy się egzaminem. Studenci otrzymują listę obowiązujących zagadnień egzaminacyjnych oraz tematów rysunkowych. Przewidziane są dwa egzaminy sesyjne, przy czym drugi termin jest terminem poprawkowym. Egzamin z przedmiotu Historia architektury współczesnej jest pisemny; jego integralną częścią jest sprawdzian umiejętności rysunkowych oraz kojarzenia i rozpoznania planów oraz najważniejszych budynków i zespołów przestrzennych prezentowanych w ramach wykładów. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest zaliczenie laboratorium (seminarium) z tego przedmiotu, potwierdzone wpisem w systemie eProto.</p>			
Ocena formująca			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ocena wiedzy oraz prezentacji pracy semestralnej na forum grupy, wspólna analiza i dyskusja; ocena pracy semestralnej ▪ oceny z przygotowanych prezentacji problemowych ▪ ocena z kolokwium 			
Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0			
Ocena podsumowująca:			
<ul style="list-style-type: none"> ▪ ocena uzyskana w trakcie egzaminu pisemnego, stanowiąca średnią z ocen cząstkowych (wiedza i umiejętności rysunkowe) 			
Przyjęta skala ocen: 2,0; 3,0; 3,5; 4,0; 4,5; 5,0			
Treści programowe			
Wykład:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wstęp: warunki zaliczenia przedmiotu wykładów. Literatura przedmiotu. Podstawowe informacje dotyczące periodyzacji oraz głównych nurtów i kierunków w architekturze współczesnej. 2. Le Corbusier i wpływ jego twórczości na architekturę współczesną. Działalność teoretyczna: Modulor. Najważniejsze realizacje: Plan Voisin , Unite d'Habitation w Marsyli - punkt zwrotny współczesnej architektury mieszkaniowej, kaplica Notre-Dame-du-Haut w Ronchamp. 3. Modernistyczna spuścizna architektury powojennej. IV Kongres CIAM. Le Corbusier - domy w Bordeaux, Działalność Ludwig Miesa van der Rohe w Stanach Zjednoczonych: Illinois Institute of Technology, Seagram Building, Farnsworth House; Philip Johnson: Glass House, Richard Neutra, Dom Kaufmanna; Egon Eiermann, Centrum Dystrybucyjne Neckermann; Gwathemey Siegel: willa Haupt. 4. Styl międzynarodowy i jego recepcja w świecie. Osiedle Weissenhof w Stuttgarcie. Mies van der Rohe: Pawilon Niemiecki na Wystawie w Barcelonie, willa Tugendhat w Brnie; Erich Mendelsohn, Columbus House w Berlinie; Skidmore, Owings and Merrill: Lever House w Nowym Jorku, Arne Jacobsen. 			

5. Brutalizm - niezafalszowana ekspresja materiałów (Alison i Peter Smithsonowie, Louis Kahn, Paul Rudolph, Marcel Breuer). Strukturalizm przestrzenny (Aldo van Eyck, Herman Hertzberger, Piet Bloom).
6. Europejski racjonalizm - idee rozumu i logiki XX wieku. Działalność Aldo Rossiego: kompleks mieszkalny w Mediolanie, cmentarz San Cataldo w Modenie, Bonnenfanten Muzeum w Maastricht. Twórczość Oswalda Mathiasa Ungersa i Mario Botty: Casa Rotunda, szkoła średnia Morbio Inferiore. Luis Barragan, Andres Casillas.
7. Architektura skandynawska. Najwybitniejsze realizacje Alvar Aalto: willa Meirea, sanatorium przeciwgruźlicze w Paimio, Helsinki University of Technology, ratusz w Säynätsalo. Kaija i Heikki Siren, Rauli Pietila, Jorn Utzon).
8. Architektura skandynawska. Najwybitniejsze realizacje Alvar Aalto: willa Meirea, sanatorium przeciwgruźlicze w Paimio, Helsinki University of Technology, ratusz w Säynätsalo. Kaija i Heikki Siren, Rauli Pietila, Jorn Utzon).
9. Redukcja środków wyrazu. Minimalizm i neomodernizm (Tadao Ando, Dominique Perrault, Peter Zumtor, Herzog & de Meuron, Alberto Campo Baeza/).
10. Architektura hi-tech oraz estetyka maszyny. Twórczość Buckminster Fullera oraz grupy Archigram. Teorie metabolistów japońskich. Wpływ technologii na architekturę współczesną. Konkurs na Centrum Pompidou w Paryżu.
11. Architektura hi-tech c.d. Twórczość najwybitniejszych przedstawicieli hi-tech w Europie i na świecie: Cesara Pelli, Kevina Roche, Renzo Piano, Richarda Rogersa, Normana Fostera, Nicolasa Grimshawa.
12. Megastruktury i budynki wysokościowe w Europie i na świecie. Współczesne realizacje: Minoru Yamasaki, Pei Cobb Freed, Skidmore, Owings and Merrill, Kohn Pedersen Fox, Helmut Jahn, Cesar Pelli, Loeb, Schlossman & Hael.
13. Odrodzenie klasycyzmu. Postmodernizm w architekturze. Definicja, terminy, myśl teoretyczna. Główne nurty i cechy wg. Jencksa. Urbanistyka postmodernistyczna wg. Leona Kriera. Najważniejsze realizacje (Robert Venturi, Richardo Bofill, Philip Johnson, Michael Graves, Richard Meier). Nowy Ekspresjonizm.
14. Dekonstruktywizm w architekturze. Doświadczenia filozoficzne Jacques Derrida. Wybrane realizacje w Europie i na świecie: Peter Eisenman, Bernard Tschumi, Frank Gehry, Daniel Libeskind, Coop Himmelblau, Zaha Hadid.
15. W harmonii z naturą - tendencje organiczne w architekturze współczesnej. Architektura ekologiczna i wernakularna; regionalizm i bionika (Hugio Haring, Hermann Finsterlin, Hans Scharoun, Joseph Neutra, John Utzon, Eero Saarinen, Rudolf Steiner, Imre Makovecz, Erik Asmussen, Bruce Goff)

Seminarium (laboratorium):

- Praca indywidualna lub w niewielkich zespołach (2-3 osoby), obejmująca prezentację wybranych idei projektowych oraz opis ich realizacji.
- Poszerzenie wiedzy na temat najciekawszych realizacji we współczesnej architekturze.
- Ćwiczenie krytycznej analizy na podstawie przedstawionego materiału. Porównanie idei i doświadczeń architektury i urbanistyki w Polsce i na świecie.
- Rozwijanie umiejętności prowadzenia dyskusji, wyrażania opinii, formułowania wniosków i poglądów na temat architektury współczesnej.
- Ćwiczenie krytycznej analizy na podstawie przedstawionego materiału. Rozwijanie umiejętności prowadzenia dyskusji, wyrażania opinii, formułowania wniosków i poglądów na temat architektury współczesnej.

Literatura podstawowa:

1. Ch. Jencks, Architektura postmodernistyczna, Warszawa 1984.
2. Ch. Jencks, Architektura późnego modernizmu, Warszawa 1985.
3. Ch. Jencks, Ruch nowoczesny w architekturze, Warszawa 1987.
4. A.Szymiski, S.Latour, Rozwój współczesnej myśli architektonicznej, Warszawa 1985.
5. P. Jodidio, Nowe formy. Architektura lat dziewięćdziesiątych XX wieku, Warszawa 1998.
6. D. Ghirardo, Architektura po modernizmie, Toruń 1999.
7. A. Cymer, Architektura w Polsce 1945-1989, Warszawa 2018
8. E-skrypt dla przedmiotu „Historia architektury współczesnej“.

Literatura uzupełniająca:

1. Kenneth Frampton, Modern Architecture: a critical history, 1992 (2000).
2. William jr.Curtis, Modern architecture since 1900, London 2000.
3. James Steele, Architecture Today, 1997.
4. Marciniak P., Doświadczenia modernizmu. Architektura i urbanistyka Poznania w czasach PRL, Poznań 2010.

Obciążenie pracą studenta

forma aktywności	godzin	ECTS
Łączny nakład pracy	81	3
Zajęcia wymagające indywidualnego kontaktu z	49	2

nauczycielem		
--------------	--	--

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

forma aktywności	liczba godzin
udział w wykładach	30 h
udział w laboratoriach (seminarium)	15 h
przygotowanie do laboratorium (seminarium)	7 h
przygotowanie do kolokwium/przeglądu zaliczeniowego	5 h
udział w konsultacjach związanych z realizacją procesu kształcenia	1 h
przygotowanie do egzaminu	20 h
obecność na egzaminie	3 h

Łączny nakład pracy studenta:

3 ECTS

81 h

W ramach tak określonego nakładu pracy studenta:

- zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich:
 $30\text{ h} + 15\text{ h} + 1\text{ h} + 3\text{ h} = 49\text{ h}$ **2 ECTS**